

## Eleccions a La Unió Liberal

Diumenge es celebraren eleccions a La Unió Liberal. L'elecció de la Junta de Govern de la més important societat política local ha tingut sempre a Granollers molta importància però en aquesta ocasió en tingué encara més. N'és bona prova el contingent de votants (747 en total), quantitat a la qual mai no havien arribat els electors reunits per aital acte.

Les dues candidatures en lluita representen dues modalitats ben destacades. Per una part, els que han regentat la Casa d'ençà del vot de censura a la Junta elegida en 1929, apoiats públicament pels rabiosos de la Guatlla i capitanejats per l'alcalde, senyor Camillo, i pels socis que no fan vida activa a la societat.

A més d'aquests, que s'apleguen sempre que s'hagi de fer qualche manifestació negativa, també hem de reconèixer l'aportació que al triomf d'aquesta candidatura hi prestà la joventut i els obrers que en nombre superior a un centenar han ingressat socis de La Unió Liberal en tot el què portem de l'any 1930.

De l'altra banda, s'aplegaven un gros nombre de socis que a diari cotitzen a la Casa, i que, ara com abans, són els que mostren més afecte a l'entitat social, els quals, davant l'impossibilitat d'estructurar una candidatura que fos la genuïna representació dels elements vitals de La Unió Liberal, volgueren demostrar que els dirigents que avui té nostra Associació no són els que més dret hi tenen.

Les persones d'una i altra candidatura no fan al cas; algunes d'elles cabien indistintament en qualsevol de les Juntes que es podien haver proclamat, segurs de representar una gran majoria.

Caracteritzats així els dos grups, la lluita resultava bastant nivellada. Els uns i els altres pensaven i volien guanyar. Els preparatius varen ésser fets en tota regla; i les eleccions resultaren molt renyides.

El resultat? Per 156 vots de majoria fou proclamada triomfant la candidatura que en direm governamental; si bé convindrà analitzar les característiques d'aquest triomf, més aparent que vertader.

La candidatura d'oposició a la Junta actual resultà a totes llums la vencedora. Al cap de deu mesos d'ésser canviada la Junta anterior per un vot de censura, es manifesta una oposició a la Junta actual, i obté 107 vots més que no obtingué la candidatura dels amics d'aquella Junta, que constitueixen l'oposició. Es això una derrota? L'oposició s'ho ha apuntat com un gran triomf perquè així resulta ésser-ho.

Seguim analitzant. Els amics de la situació són (segons pròpia manifestació) tot el poble. La Junta que demana ésser reelegida, va entrar amb un braó i una empena de cavall sicilià. Tots eren nous i purs. La purificació els venia de lluny; i amb aqueixa purificació entrarien a la Casa una munió de socis també nous de trinca i també purs del tot. Que han entrat socis nous en responen els taulons d'avisos i les altes registrades. Hom assegura que són més de cent els socis nous; la majoria, com podem suposar, amics de la Junta actual. Si a tot això hi afegim el fet de que la Junta actual no ha tingut encara cap encepada; que són moltíssims els que opinaven que havia de deixar-se'ls continuar els dos anys més perquè fessin la reforma del Reglament i portessin a cap tota la seva obra i els seus projectes, es veurà que els socis estaven del seu costat. I, si a tot aquest recull de fets que els afavorien hom hi uneix l'atropell que

representa que l'Alcalde de R. O., adicte a la Lliga, senyor Esteve Camillo, apart d'enviar els agents de la seva autoritat casa per casa recomanant la candidatura, ell també personalment anava a les cases de més confiança, i fins i tot repartia candidatures dins la sala teatre on l'elecció va celebrar-se, hom en dedueix que la candidatura dels de la situació havia de tenir bastants més vots que l'altra vegada. I no fou així, perquè havent votat cent quaranta dos socis més ara que en les anteriors eleccions, la candidatura dels que manen a la Unió i a l'Ajuntament tingué sols trenta cinc vots de més, mentre la que representava l'oposició en tingué cent set més ara que en l'altra elecció.

Qui ha guanyat? Per nosaltres ha guanyat el seny i el sentit comú. Creiem que ha guanyat La Unió Liberal, que en definitiva té una espiritualitat més d'acord amb els sentiments dels uns que no amb els dels que mai s'hi acosten. Volem creure que d'aquesta llicó n'aprendran els que han de regir aquesta societat. Els serà precís, si estimen la casa, que deixin el llastre que ara aparentment els fa surar, però que els ha de conduir al fracàs més estrepitos.

Si això que diem no s'hagués posat de manifest el dia de la festa d'homenatge, diumenge al vespre, després del triomf, el cafè de La Unió Liberal ho deia bé prou. Les eleccions de La Unió Liberal foren guanyades pels quimerosos de la Guatlla, però la gent de La Unió Liberal no havia guanyat.

Així les coses, hem de repetir que el triomf és dels que sortiren vençuts, demostració evident que La Unió Liberal, la casa de tots els liberals, ha d'ésser governada pels homes de sentiments i d'idealitat. Perquè així sigui, estarem constantment a l'aguait, disposats a fer prevaldre ço que constitueix la cèl·lula vital i l'única raó d'existència d'aquesta casa nostra, casa del poble liberal granollerí.

## La República a Les Franqueses

La Nau, diu:

**Acció Republicana a Les Franqueses.** — Arreu de Catalunya i a manera que les circumstàncies ho permelen, l'entusiasme desvetllat per la ideologia d'Acció Republicana va prenent una forma concreta d'organització.

Sovint es reben a l'estatge central d'aquell partit comunicacions donant compte de la constitució de noves delegacions foranes.

Ahir es rebé la notícia que ha quedat constituïda definitivament la de la vila de Les Franqueses. En ella s'hi apleguen els més destacats elements republicans de la localitat.

Ens estranya molt que la pagesia d'aquest nostre poble veí s'hagi tornat antidinàstica. Ella, que sempre havia sentit el *pairalisme* de forma tan aguda i que ara s'ens torni republicana—d'Acció Republicana—la veritat, no ens ho sabem acabar. No obstant, seguim creient que aquest nou i flamant partit viu sols sota la clepsa recalfada d'En Morell, aquell cridaner de les bombes... de les bombes de treure aigua. De no ésser així, si de debò a Les Franqueses hi ha partit republicà dels d'ACCIO REPUBLICANA, serà senyal de que En Rovira de Villar, senyor feudal d'aquelles contrades, ha cregut oportú de fer-se i convertir els seus bens al republicanisme per al millor triomf de la candidatura d'En Trias de Bes I, si és així, ¿on anirem a parar amb aqueixa *república suïssa* que ens volen engiponar els electors de la Lliga per a impossibilitar la vinguda de cap altre candidat republicà al districte de Granollers Badalona!...

## Municipals

### Sessió de la Comissió Permanent

Dijous passat celebrà sessió la Comissió Permanent Municipal amb assistència de l'Alcalde senyor Camillo, tinents d'Alcalde senyors Prades i Gibert i el tinent d'Alcalde substituït senyor Marimón.

Molt abans de l'hora senyalada per a la sessió, l'Alcalde ordenà tancar les portes de la Casa de la Ciutat i quan arribà l'hora de començar la sessió es deixà entrar un nombre de veïns proporcional als seients que hi ha al saló, tornant a fer tancar la porta, quedant al carrer casi tot el públic que desitjava entrar.

Oberta la sessió, s'aprova l'acta de l'anterior i a continuació són aprovats diferents dictàmens de la Comissió de Foment per a construccions d'obres.

Acte seguit es posa a discussió l'última part de l'ordre del dia, que es refereix a la incompatibilitat del Secretari. La presidència llegeix un escrit demanant que tot seguit es passi a votació la destitució del Secretari, però el senyor Marimón protesta d'aquesta actitud del senyor Alcalde, ja que el dijous anterior aquest assumpte va quedar sense aprovar-se per haver-se acordat, a instància de la minoria, que quedés damunt la taula per al seu estudi i que es portés la documentació que es va adreçar a la presidència per a justificar el cas, ja que la llei senyala que les incompatibilitats han d'ésser justificades i que ha d'ésser escoltat l'interessat.

Tot seguit la presidència llegeix l'escrit presentat pel senyor Secretari en el qual acompanya còpia del nomenament de recaptador per la taxa de rodaige fet per una societat anònima, demostrant que no depen directament de l'Estat.

Posada a votació, és aprovada la incompatibilitat pels vots de la majoria, amb el vot en contra del senyor Marimón, tot i que el Secretari fa els advertiments legals, llegint diferents articles de la llei que demostren que no està autoritzada, la Comissió Permanent, per a pendre aquests acords i que són de l'exclusiva competència del Ple de l'Ajuntament.

Votada, i, per tant, acordada per majoria de vots la incompatibilitat, la presidència proposa votar la destitució. El senyor Marimón protesta de que s'intenti seguir un procediment tan fora de llei, ja que el Reglament de Secretaris de l'any 1924 diu que una vegada aprovada la incompatibilitat, es donaran al secretari vuit dies perquè pugui optar per un del dos càrrecs i, per tant, legament no es pot pendre aquest acord que es proposa en aquesta sessió. La presidència, desatenent les explicacions d'aspecte legal que li fa el senyor Marimón, ordena que passi a votació l'acord de destitució i, fets altra vegada els advertiments legals pel Secretari, s'aprova amb el vot en contra del senyor Marimón.

A continuació es proposa nomenar Secretari habilitat el senyor Nicolau Godina i s'aprova també amb el vot en contra de la minoria, per considerar que no procedeix aquest nomenament, ja que la destitució que acaba d'ésser aprovada considera que és ilegal.

I no havent hi cap més assumpte a tractar, s'aixeca la sessió.

\*\*\*

En el darrer número de LLUITA, corresponent a la setmana passada, en la ressenya de la sessió de la Comissió Permanent Municipal i en el paràgraf que parla del recurs interposat per l'empresa Cinax contra l'impost de vigilància, ha de dir que «si no el paguen les empreses d'Espectacles, amb MENYS motiu (i no amb MES, com va passar) l'haurien de pagar els cafès i els bars». Ho fem constar així perquè així quedi aclarida aquesta petita falta del caixista que canviava per complet el sentit del que havia de dir.

Impremta Garrell : Granollers